

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

533. Quid possit quo ad recipiendas resignationes beneficiorum &
resignatorum collationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

stratorem, custodem ac oconomum. Quamvis enim is, cui ecclesia ad tempus commendata est, titulum beneficii non habeat, plus tamen juris obtinet, quam merus administrator aut custos, quippe cum spectatâ saltem consuetudine, permittatur commendatario (intellige etiam temporali) ut fructus beneficii interim percipiat, & annexis beneficio iuribus utatur, cum & labores sustineat. Laym. ad c. nemo. de elect. citans Jo. Monach. in idem cap. nu. 3.

3. De cetero responsum limitat Lotter. l. 2. q. 2. n. 25, ut procedat, modò urgeat necessitas, quia nimirum beneficium habet annexum onus, & patitur defectum ministrorum.

4. Limitat secundò loc. cit. num. 40. nempe ut procedat cessantibus reservationibus apostolicis, dum enim hodie omnia beneficia spectantia ad collationem Episcopi vacante sede Episcopali vacante reservantur Papæ, censet non posse Capitulum in parochialibus, aliisque beneficiis apponere oconomum, aut temporaliter commendare; eò quòd ex eo, quòd Papa habeat providere, & collatio non pertineat ad successorem in Episcopatu, soli Papæ seu ministris eius competit illud jus custodiæ, aut deputatio oconomi, aut temporaria commenda. Lotter. num. 36. citans Abb. in c. bone memoria. nu. 12. & 13. de appellat. & in c. nobis. nu. 6. de elect. & Rotam in una Abulens. paroch. 1. Febr. 1593.

5. Limitatur quoque ab aliis quoad tempus, ita ut licè loquantur in terminis generalibus non distinguendo beneficia parochialia à simplicibus, dicant nihilominus Capitulum ea commendare, vel etiam in iis statuere posse oconomum ad sex menses, ut Laym. in c. cum vos. de off. jud. ordinar. m. 3. & loquantur hac in parte de Capitulo sicut de ipso Episcopo.

6. Resp. secundò in specie, posse quoque Capitulum sede vacante ecclesias Parochiales commendare, constituerèque Vicarium, qui ecclesiæ deserviat, & Sacramenta administret etiam ultra sex menses, donec fuerit de pastore provisum. Barbot. loc. cit. nu. 110 in fine ex Azebedo conf. 9. à nu. 15. Fermos. qu. 25. nu. 10. citans Rebuff. Abb. Innoc. & plures alios, ac dicens esse praxin communem omnium Episcopatum, & multò magis id procedere in beneficiis curatis, quàm simplicibus. Idem tradit Azor loc. cit. ubi: quid si intra sex menses rector ecclesiæ datus non fuerit, poteritne ultra id tempus commendare? poterit. imò illud (intellige tempus) protrahere interim, dum fuerit de idoneo rectore ecclesiæ vacanti prospectum. Nec quicquam Episcopo futuro detrahitur, quia is poterit conferre illud beneficium etiam invito eo, aut non vocato, cui commendatum est. Item Layman. in cit. c. nemo. num. 3. ubi quòd Capitulum possit commendam prorogare, si accidat Episcopatum vacare ultra sex menses, & interea idoneus rector haberi nequit, aut alia necessitas prorogationem expostulet. Atque ita quoque quoad hanc prorogationem temporis in commenda Parochialium loquendum de Capitulo, sicut de Episcopo, si is viveret.

7. Resp. tertio: Non potest tamen Capitulum, ejusve Vicarius Parochialem ecclesiam dare in commendam temporalem ei, qui in concursu magis idoneus iudicatus, aut is constitui in administratorem ejusdem. Eguanus in cap. illa ne sede vac. à nu. 26. ubi ipsiusmet S. Congregat. Conci-

lii verbis sic ait: meritò magis idem Capitulum (intellige Cathedrali sede vacante) abstineat à conferendo Parochialem vacantem in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit iudicatus (intellige in concursu) maximè etiam caveat, ne concedat omnes fructus ipsius Parochialis eidem, dictâ commendâ durante. Quoniam Concilium hæc omnia prohibuit, dum statuit Episcopum debere statim habitâ noticiâ vacationis Parochialis idoneum in ea Vicarium cum congrua fructuum portione constituere. Quod munus obibit Vicarius præcisè sede vacante deputatus. Cavebitque & ipse à dictâ commenda, & à concessione omnium fructuum, & illud quoque sibi interdixit scier, ne eum, quem magis idoneum ipse iudicaverit, constituat Vicarium in Parochiali, aut ei quoquo modo præficiat, donec collatio fiat, sed debet omnino à principio vacationis, & antequam ullum examen fiat, constituere in ea alium Vicarium, qui curam animarum interea gerat, donec Parochialis fuerit à sede Apostolica magis idoneo collata.

8. Resp. quartò: Capitulum nequit commendare beneficium regulare Clerico seculari, & è contra. Azor loc. cit. ex Rebuff. in pr. benef. tit. de devolut. num. 83. contra Præpos. in cap. Presbyteri, & Petrum Perusini. in cap. si constituerit. de accusat. Nam nec ipse Episcopus id posset, argumento clem. de suppl. neglig. prælator. in 6. Solius enim Papæ est regularia beneficia Clericis secularibus, & secularia regularibus committere. c. cum singula. de præb. in 6. nisi fortè, ut addit Azor, dicat, jura solum prohibere, ut conferantur; & verbum committere, accipere prout est idem quod commendare.

9. Resp. quintò, de cetero, si sermo est de commendatione propriè tali, etiam seclusà reservatione nequaquam Capitulum commendare potest beneficia, quia commendatio propriè talis, seu perpetua, æquivaleret collationi, quæ Capitulo est interdicta. quin & omnis commendatio (intellige propriè talis seu perpetua) (Parochialium) à Tridentino sess. 24. c. 18. interdicta est Episcopis. Castropalao loc. cit. nu. 21.

Quæstio 533. Quid possit Capitulum sede vacante quoad recipiendas resignationes beneficiorum, & resignatorum collationes.

1. Resp. primò, Capitulum sede vacante, & ejusque Vicarius beneficiorum non solum spectantium ad collationem simultaneam Episcopi & Capituli; verum etiam spectantium ad collationem solius Episcopi simpliciter factas recipere potest. Barbot. jur. eccles. lib. 1. cap. 32. num. 96. citans Zerol. in pr. Episc. part. 2. v. Capit. § 7. Riccium in pr. aurea, resol. 243. Sbroz. de off. Vic. part. 2. quæst. 71. num. 12. Patif. de resign. lib. 7. quæst. 23. num. 20. Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. quæst. 2. num. 11. & seq. Azor part. 2. lib. 3. cap. 38. quæst. 3. Dian. part. 8. tract. 4. resol. 28. citans plures alios, & studiosè remittens ad Bannium tom. 2. tract. 11. quæst. 23. per tot. Ventrigl. tom. 2. annotat. 15. §. 1. num. 51. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 29. num. 15. Garcias part. 11. cap. 3. numer. 256. contra Rebuffum in pr. tit. de devolut. numer. 94. & seq. Prosper. de August. in addit. ad summ. Bullar. Quarantam. v. Capit. num. 1. apud Dianam loc. cit. item contra Laym. in c. cum olim,

olim de major. & obed. num. 11. quem sequitur Pirh. *ad rit. de renunc. num. 74.* quatenus tenent non posse resignationes eorum beneficiorum, quæ ad solius Episcopi resignationem spectant, simpliciter factas à Capitulo recipere quod receptio talis resignationis sit gratia, seu remissio obligationis. Pro quo Laym. citat Garciam *p. 5. c. 7. nu. 2.* ubi tamen is de hoc nihil, sed solum ait, aliquos dicere, Capitulum succedere in his solum, quæ sunt iustitiæ & necessitatis, non in his quæ sunt gratiæ & voluntariæ jurisdictionis. Verum in contrarium est ratio, quam ipse etiam Garcias indicat *loc. cit. num. 4.* Fungitur namque Capitulum vice Episcopi, & succedit in illis, quæ spectant ad jurisdictionem Episcopalem, & rectam Episcopatus administrationem, exceptis casibus à jure expressis, inter quos non est dicta receptio. Diana *loc. cit. & ego pars. 2. qu. 714.* adde ex Paris. Dian. Azor. *loc. cit.* quod resignatio potest, quin & fieri debet in manibus illius, qui invitum potest spoliare beneficio, & non in manibus collatoris (intellige, dum ille facultate destituendi caret) sed Capitulum sede vacante potest invitum destituere, privando aliquem beneficio ob crimen. ergo. Nec obstat, quod alienatio sit interdicta Capitulo sede vacante, cum receptio resignationis non sit propriè alienatio; quia Capitulum eam recipiens non hoc ipso beneficium conferat, aut conferre possit. Paris. *cit. qu. 23. nu. 28.*

2. Procedit responsio non solum in resignatione, quæ fit in penam resignantis, sed etiam in qualibet alia quacunque voluntaria (intellige tamen, si fiat ex causa aliqua, quia omnis resignatio requirit causam aliquam) Diana *loc. cit.* Cujus contrarium sensisse videtur Paris. *loc. cit. num. 35.* ubi: declarata conclusionem procedere, quando fit resignatio in penam resignantis. Ratio est, quia admissio talis resignationis pertinet ad iustitiam; & in his, quæ sunt iustitiæ, succedit Capitulum sede vacante; ideo resignationem gratiosam non posse admitti à Capitulo sede vacante, ut inquit Lopus. Citat quoque præter Lopus pro hac doctrina Federicum de Senis *tract. de perm. benef. quest. 36. num. 62.* Pavin. &c. Et ita expressè tenet Laym. *loc. cit.* secus est, si accipiatur resignatio propter crimen commissum, seu in penam, aut ob aliquam necessitatem, vel si causâ permutationis. His casibus Capitulum dare potest potestatem (intellige resignandi) seu autorizare & recipere resignationem, Laymannum sequitur Pirh. & idem sentire videtur Formosin. *quest. 25. num. 3. & 7.* Verum, ut bene Diana, ratio à nobis data est regula generalis. Adde, quod ait Azor *loc. cit.* resignationes admittere non causâ permutationis, sed simpliciter factas, est plerumque necessitatis, non voluntatis. nam iustis de causis beneficiarii aliquando sua beneficia deponunt, seu dimittunt. Quin & ut ipse Paris. *loc. cit. num. 25.* ex mente etiam Feder. de Senis, & Jo. And. in *c. unica. de major. & obed. in 6.* plurima potest Capitulum sede vacante de pertinentibus ad Episcopum, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ. Procedit quoque non solum quoad resignationes spectantium ad solius Episcopi collationem, verum etiam ad aliorum inferiorum collatorum. Posse quoque Capitulum sede vacante resignationem beneficiorum recipiendas committere alteri, tradit Paris. *loc. cit. n. 34.* citans Pavin. *p. 2. qu. 2. nu. 15.*

P. Leuvenii Tract. III, De Capit. sed. vac.

3. Resp. Secundò non potest tamen istiusmodi beneficia coram se simpliciter resignata conferre. Azor. Barbof. Castropal. *locis cit.* Paris. *loc. cit. num. 19.* Sunt enim hæc duo, resignationes recipere, & resignata conferre valde diversa, potestque unum, & non alterum competere alicui. Paris. *loc. cit. num. 30.* Castropal. *num. 16.* estque Capitulo, ut dictum, prohibitum conferre beneficia spectantia ad liberam solius Episcopi collationem, qualia esse non desinunt, dum vacant per liberam resignationem non factam in manibus Papæ. Neque magis necessaria est Episcopo talis beneficii provisio, quam si vacaret morte beneficiati. Castrop. *num. 15.*

4. Resp. Tertio potest quoque Capitulum sede vacante præstare auctoritatem permutationibus, siue recipere resignationes factas permutationis gratiâ, dum ea aliàs spectant ad collationem Capituli, vel etiam ad collationem Capituli, & simul Episcopi, vel ut addit Barbof. tertii alicujus. quia admissio permutationis est actus jurisdictionis episcopalis ad rectam diocesis administrationem spectans, adeoque transit ad Capitulum, cum non inveniatur in jure exceptus. Paris. *loc. cit. nu. 31. juncto nu. 37.* Ventrigl. *loc. cit.* Azor. *p. 2. l. 7. c. 29. qu. 4. vers. hinc efficitur.* Barbof. *loc. cit. nu. 94.* citans insuper gl. in Clem. 1. de rerum permut. v. confirmatur. Bonacin. de simon. *q. 4. s. 12. num. 7.* Garc. *p. 11. c. 4. à num. 75.* Non potest tamen recipere resignationes permutationis gratiâ, dum ea spectant ad Episcopi (vel etiam alterius) solius collationem. Diana *loc. cit. resolut. 29.* citans Meroll. *tom. 3. d. 7. dub. 11. num. 135.* Barbof. *loc. cit.* citans Riccium in collectan. *decis. p. 6. collect. 487. & Puteum decis. 320. l. 2. in correctis.* Castropal. *loc. cit. num. 18.* contra Laym. *loc. cit.* Wamf. *tom. 1. conf. 13. num. 10.* Chok. de permut. benef. *c. 8. nu. 6.* Ventrigl. *loc. cit.* ubi is: Limitatur (nempe quod Capitulum possit recipere resignationes in causa permutationis, seu permutationes) ut possit resignationes ex causa permutationis recipere etiam in beneficiis spectantibus ad solam collationem Episcopi, licet non possit permutationem exequi, & illi auctoritatem præstare, sed sit expectandus Episcopus, refert Garc. *p. 11. c. 4. n. 72.* Item contra Azor. *p. 2. l. 3. c. 38. q. 4.* ubi: an Capitulum sede vacante possit recipere, & approbare permutationes beneficiorum, dum sunt sententiæ, una negat, altera affirmat. Veteres quidam negarunt, sed concedunt Feder. de Senis *tract. de perm. benef. q. 36.* Lopus, Panorm. Felin. in *cum olim. de major. & obed.* Card. Imol. Vitalin. *cum gl. in Clem. 1. de rer. permut.* Hæc opinio est probabilior; ea verò sic intelligenda: Capitulum potest quidem recipere permutationes, sed non conferre beneficia permutationis, nisi jus conferendi ad ipsum pertineat, vel communiter ad ipsum Episcopum & Capitulum. ita gl. *loc. cit.* Sicut in simili potest Episcopus admittere resignationem beneficii reservati Papæ, sed nequit illud conferre, ut docent Lopus, Feder. de Senis *loc. cit.* & Rebuff. in *pr. rit. de devolut. n. 94.* Verum vel ex hoc ipso, quod dicatur ab adversariis, ea beneficia sic resignata à Capitulo tamen conferri non posse, rectè arguitur hæc sententiæ inconsequentia, & stabilitur nostra responsio. siquidem nemo recipere potest resignationem beneficiorum factam permutationis gratiâ, nisi etiam beneficia illa conferre possit, dum permutantium quilibet hæc conditione, & non aliter re-

signat suum beneficium, ut loco illius beneficium alterius consequatur. Sed Capitulum beneficia illa conferre non potest, ut fatentur adversarii, & rectè docent Fermosini. q. 25. n. 4. Dian. cit. resol. 29. Barbosa. Castrop. Garc. ll. cit. innixi iterum generali regulæ; nimirum quòd Capitulo interdista sit provi- sio beneficiorum spectantium alias ad liberam Episcopi collationem, qualis adhuc est collatio beneficiorum resignatorum permutationis gratiã. tamen enim, ut bene Castropol. loc. cit. n. 19. beneficia permutata necessariò conferenda sint permutantibus, ita ut hi compellere possint admittentem permutationem, ut eam perficiat, beneficia permutata sibi conferendo; quia tamen hæc necessitas collationis non provenit aliunde, quàm ex libera permutationis acceptione, quàmque propterea non alius (ut aliàs contingit in collatione beneficii, ad quod quis presentatus est) sed Episcopus liberè acceptans permutationem sibi ipsi inscit, collatio dicenda est absolutè libera, & non nisi necessitate consequente, nimirum ad liberum arbitrium necessaria, adeòque dum dicitur Capitulum conferre posse, quæ sunt collationis necessaria, intelligendum id non est de conferendis necessariò hac necessitate consequente, sed de conferendis necessariò absolutè, & necessitate ab aliis Episcopo imposita. Unde jam rectè concluditur, non posse Capitulo permitti facultatem recipiendi permutationem, quin permittatur eidem potestas conferendi; & contra collatione hæc vetitã, non posse non esse ei veritam receptionem permutationis, etsi hæc dicatur esse actus jurisdictionis episcopalis, uti hanc sequelam legitimam agnoscit Diana loc. cit. & stabilit hoc exemplo: si Vicarius Episcopi generalis haberet facultatem ab Episcopo recipiendi resignationes beneficiorum ex causa permutationis, possit jam eo ipso sine alia facultate ab Episcopo accepta ea conferre permutantibus. uti hoc ipsum tenet, & hanc sequelam alio manifesto exemplo comprobat Paris. de resignat. lib. 2. qu. 16. num. 4. relatis pro hoc plurimis, dum ait: Reservatio impedit permutationes coram Ordinariis (cujus contrarium rectè pro hac sententia adducebat, & adducere debebat Azor:) nam si possent admittere permutationem, deberent quoque conferre permutantibus juxta c. 1. de rerum permut. in 6. & ibi communiter AA. & quia conferre non possunt reservata, prohibentur admittere eorum permutationes. Quibus contrarium non dicit Paris. dum loc. cit. num. 2. tradit, posse resignati reservata coram Ordinariis, etsi ab eis conferri nequeant; longè enim diversum est, reservata resignare simpliciter & absolutè, & resignare ea permutationis gratiã. Nil enim vetat resignari simpliciter beneficium in manibus alicujus, qui id conferre nequit, ut patet, dum resignatio fit in manibus Episcopi, & collatio istius beneficii resignati sæpe ab inferiore collatore. Ego in Foro benef. part. 2. qu. 713. in fine. Facitque pro hoc, quòd admissio resignationis separari nequeat à collatione in permutationibus beneficiorum, juxta doctrinam Lotterii lib. 3. qu. 19. num. 10. ubi permutatio secum trahit executionem, consummaturque in simplici Superioris admissione, juxta doctrinam Innoc. in c. inter cetera. num. 3. de prab. quem sequitur Archid. in c. unic. de rerum permutat. in 6. adeò ut non sit necessarius actus collationis,

ut punctualiter Feder. de Senis conf. 73. n. 5. Quam doctrinam eandem expressiùs adhuc tradit Gonz. ad reg. 8. gl. 4. num. 43. & 44. ubi: in permutationibus non est necessaria aliqua expressa collatio nova ipsis permutantibus de beneficiis permutatis facienda; sed statim, quòd ex causa permutationis beneficia resignantur, & Superior resignationem admittit absque alia collatione, transfert ea invicem in alterutrum, & in continenti permutatio eo ipso perfecta permanet absque alia nova collatione. Nam illa admissio habet vim tacitæ collationis. citat pro hoc Federic. de Senis de permut. nu. 44. qu. 27. Anchar. in cit. o. inter cetera. & Rotam decis. 16. num. 6. de rerum permut. in antiq. & decis. 1. nu. 3. cit. eodem in novis. Contra quam tamen doctrinam Lotterii quid obmoveri possit, vide apud me in For. benef. p. 3. q. 39.

5. Undè jam etiam minus rectè Gartiam. p. 11. cap. 4. num. 81. censet Castropol. loc. cit. num. 20. nempe quòd, si permutatio jam admissa esset à vivente Episcopo. & necdum ad effectum perducta, sive necdum facta collatio permutatorum beneficiorum, per eam perfici, & sic beneficia permutata permutantibus à Capitulo sedè vacante conferri. eò quòd (præterquam quòd casus talis vix contingere possit; cum admittens permutationem eo ipso, seu eodem contextu admittat resignationem, & conferat resignata; quia & id ipsum absolutè fieri nequeat, juxta doctrinam illam Lotterii & Gonz.) hæc perfectio permutationis, seu collatio faciendã ab Episcopo, si supervixisset, in sensu jam explicato adhuc foret libera.

6. Stabilitur & hoc ipsum, nempe quòd Capitulum resignationem permutationis gratiã factam admittere nequeat, & collationem beneficiorum permutatorum reservare futuro Episcopo; licet etiam detur posse collationem in hoc casu separari à receptione resignationis. Siquidem dicta resignatio admitti nequit, quin simul admittatur (intellige à recipiente hanc resignationem) conditio collationis illorum beneficiorum compermutantibus faciendã. ut Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 1. num. 2. & quem citat Garc. part. 11. cap. 4. à num. 85. (quin & ut Castrop. loc. cit. num. 1. in fine, admittens resignationem ex causa permutationis eo ipso obligetur beneficia resignata conferre permutantibus) adhuc Capitulum nequibit illos recipere, collatione illorum reservatã futuro Episcopo, eumque obligare ad ea hæc, & non aliis, conferenda; cum libertatem, quam habet conferendi beneficia, quæ ad illum solum spectant, restringere nequeat. Quam eandem rationem tangit Diana cit. resol. 29 ubi etiam addit: neque in casu, ubi Episcopus futurus noluerit permutationem perficere, beneficia illa conferendo permutantibus, hi ad ea (utpote quæ amiserunt resignando coram Capitulo, quod eorum resignationes admittere nequibat) redire nequeant sine nova collatione; secus ac accidit in permutationibus factis coram Papa, & non fortitis effectum. Citat Diana pro hoc Gambar. in c. 1. de rer. permut. in 6. n. 114. & seq.

7. Porro circa hanc materiam receptionis resignationis faciendæ, à Capitulo notanda sunt sequentia. Primò, si Capitulum sedè vacante esset in possessione recipiendi resignationes omnium beneficiorum, etiam spectan-
tium

eium ad solius Episcopi collationem, posset recipere resignationes, & conferre omnia beneficia. Paris. l. 7. q. 23. n. 40. quia in his attenditur possessio iuxta c. *consultationibus*, de *Jurep.* imò ex unica collatione sortita effectum acquiritur possessio conferendi. Paris. *loc. cit.* n. 4. citatis plurimis, Etsi de cetero Capitulum sede vacante non possit præscribere hanc facultatem recipiendi resignationes; cum sede vacante nec inchoari, nec currere, nec finiri possit præscriptio; cum ecclesia careat legitimo defensore, & sit pupilla. Paris. n. 44. & 45. secundo in casibus, in quibus Capitulum sede vacante potest recipere resignationes, & resignata conferre; intellige, dum ea alias se solo conferre non potest; debet hoc facere ante provisionem faciendam in consistorio de novo Pralato. Paris. *loc. cit.* n. 46. hac enim factâ, sedes non amplius vacat, etiam si necdum capta possessio. Paris. n. 47. citans Rotam in *Burgens. canonizat.* 28. Jan. 1583. cum aliâ vacet sedes usque ad confirmationem; provisio autem facta in consistorio, seu proviso apostolica, ut Calderm. *conf. 4. de elect.* Felin. in c. 2. *descrip.* habet vim electionis, & confirmationis. Paris. n. 48. & 49. Plura circa eandem materiam authorizandi permutationes beneficiorum per capitulum sede vacante vide apud me in *For. benef.* p. 3. q. 848. & 949.

Questio 534. Quid possit Capitulum sede vacante circa uniones beneficiorum?

Resp. primò Capitulum sede vacante sibi unire nequit beneficia Barbof. *jur. Eccl. l. 1. c. 32. n. 99.* Ventrigl. *rom. 2. annot. 8 §. 1. n. 8.* Laym. in c. *cum olim de major. & obed. n. 11.* Castrop. *tract. 13. d. 6. p. 12. §. 2. n. 13.* Garc. p. 12. c. 2. n. 68. testans decusum à S. Cong. Concil. capitulum sede vacante non posse supprimere quodcumque beneficium, & sibi unire, sicut sede plenâ non potest consentire unioni faciendâ ipsi Capitulo directè, & principaliter, 2. Resp. secundò; num verò possit unire aliis pluri locis, vel beneficiis beneficiis, per quorum unionem nihil iuribus, aut jurisdictioni Episcopi detrahitur, non conveniunt AA. sed utrimque æquè ferè probabiliter dissentiunt. Affirmativam tenent Ventrigl. *loc. cit.* dicens eam esse magis communem. Dian. p. 8. *tract. 4. resol. 31.* Laym. *loc. cit.* citans seipsum *theol. mor. l. 4. tract. 2. c. 9. n. 6.* Castrop. *loc. cit.* Garc. *loc. cit.* n. 67. citans Caccialup. in *tract. de unione a. 3. q. 6. n. 19.* Rebuff. in *pr. benef. tit. de union. n. 36. & tit. de devot. n. 100.* Pet. Perus. *tr. de union. c. 4. n. 29.* (vel ut Barbof. eum citat, c. 5. n. 26.) Zerol. in *pr. Episc. p. 1. v. unio. §. 11. & p. 2. v. capit. §. 9.* Marc. Anton. Genvens. in *pr. curia Neapol. c. 85. n. 25. edit. 1.* Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 9. (quamvis idem Author expressè contrarium teneat. p. 2. l. 3. c. 38. q. 9.) & insuper Sanch. in *sum. tom. 2. l. 7. c. 29. n. 155.* Fundamentum horum AA. est, quòd potestas hæc uniendi sit jurisdictionis episcopalis, & quidem necessaria; eò quòd non nisi urgente necessitate Ecclesiæ, vel evidente illius utilitate faciendâ sit unio, neque sit ex casibus in jure exceptis, ad eò que in ea succedat Capitulum, quibus non obstat, quòd Capitulum beneficia conferre nequeat, unire autem non possit beneficium ecclesiæ, seu alteri beneficio, nisi id ei conferat, nam lata est disparitas inter unire & conferre. beneficium enim etiam nondum vacans potest uniri, non tamen conferri. Item unire est necessitatis, vel evidentis utilitatis Ecclesiæ; non verò conferre. Dian. *loc. cit.* ex Sanch. & Azor. *cit. c. 28. q. 9.*

3. Nihilominus oppositam sententiâ tenet Azor. *cit. c. 38. q. 9.* ubi etiam ait, AA. oppositæ sententiæ loqui non de unione factâ accessorie, sed æquè principaliter; quia volunt, id posse Capitulum, ubi nihil decederet per talem unionem juri episcopali (qualiter illi nihil decederet per unionem factam æquè principaliter, vel etiam factam accessorie de beneficiis spectantibus ad collationem solius Capituli; decederet autem per unionem factam accessorie; cum beneficium sic unitum extinguatur, ad eò que subtrahitur imposterum collationi Episcopi) in quo tamen fallitur Azor, quia etsi aliqui eorum id velint, non tamen omnes, ut patet ex Castrop. Item hanc sententiâ oppositam tenent Lotter. l. 1. q. 28. n. 141. Item Meroll. *rom. 3. d. 7. c. 7. dub. 14. n. 147.* apud Dian. Item Pavin. p. 3. q. 3. à n. 17. Cuch. in *instrut. major. l. 2. tit. 9. n. 87.* Hojed. de *incompar. benef. p. 2. c. 3. n. 7.* apud Garciam, quamvis Hojeda pro affirmativa citetur à Dian. & Barbof. Fundamentum potissimum hujus sententiæ est; quòd etsi unire sit jurisdictionis episcopalis, & jurisdictio transeat ad Capitulum, unire tamen sit de reservatis Episcopi, implicetque alienationem & extinctionem tituli, quæ sede vacante in specie est prohibita capitulo, ad cuius tamen rationis primam partem rectè responder Ventrigl. *loc. cit. n. 9.* quòd unire sit proprium Episcoporum, id solùm dicit ad exclusionem Pralatorum inferiorum Episcopo, non habentium jurisdictionem episcopalem, quòd dici nequit de Capitulo, utpote quòd succedit in integram jurisdictionem Episcopi. Ad illud etiam, quòd pro hac sententiâ negativa adduci solet; quòd nimirum talis unio facta per Capitulum cedat in præjudicium juris episcopalis, dum hac viâ subtrahuntur beneficia sic unita ejus collationi; responder Castropal. *loc. cit. n. 12.* negando creati per hoc præjudicium aliquod, aut diminutionem juris episcopalis, utpote quòd jus in eo consistit, ut possit omnia beneficia sibi subjuncta, quamdiu naturam beneficii retinent, providere, quæ potestas per hoc non diminuitur, quòd beneficia vi istius unionis extinguantur, adde, quòd vel ex hoc jus illud Episcopi non magnopere diminuarur; cum loco illius, quòd aliâ non factâ unionem possit conferre duo beneficia, jam factâ illa unionem possit conferre beneficium pinguius, seu tantj valoris, quanti ista duo, dum beneficium, cui unitum est aliud, spectat ad illius collationem.

Questio 535. Quid possit Capitulum sede vacante circa dissolutionem unionis beneficiorum?

Resp. Si Capitulum sede vacante uniones factas dissolvere ex causa. Castropal. de *benef. d. 6. p. 12. §. 4. n. 4.* Azor. p. 2. l. 6. c. 29. q. 5. res enim per quas causas nascitur, per eas & dissolvi potest. Castrop. *loc. cit.* & licet id fallat in præsentem quò ad eos, qui solum ex consuetudine, aut privilegio unire possunt, dum illi nequeunt uniones à se factas dissolvere; eò quòd dissolvere est quid diversum ab unire, & consuetudo, & privilegium se non extendunt ad contraria. Azor. *loc. cit.* & ex eo Castrop. citantes Rebuff. in *pr. tit. de union. revocar. n. 19.* non tamen fallit quò ad Capitulum, utpote quòd si unire potest, id potest potestate ordinaria, & episcopali. Porro sicut Episcopus, sic nec Capitulum Ecclesias exemptas unire aut unitas dissolvere potest Azor. *loc. cit.*